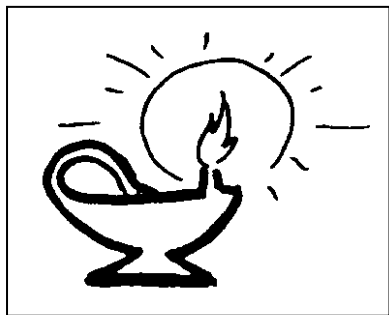




Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága

Zsolt 119:105

Aszódi Mécses

2008. május

Vargha Gyuláné:

PÜNKÖSDVÁRÁS

Istennek Lelke szertejár,
Az új pünkösdi itt van közel,
A kis sereg epedve vár,
Szentlélek Isten, ó, jövel!

Mint lágy szellő, folyvást fuvallsz,
Kérő szavad mindegyre hív,
S megnyílik, merre áthaladsz,
Sok, üdvre vágyó, szomjas szív.

De hány szív van, mely még setét,
A télnek álma ráborul,
Nem érzi tavasz kezdetét,
Pedig fölötte átvonul.

Jöjj, Lélek, lobbanj égi tűz,
Jöjj zúgó szélnek szárnyain,
Álmot, közönyt, halált elűzz,
Szívünk előtted tárva, ím.

Ó, adj erőt, tüzet belénk,
Hadd csapjon szerteszét a láng,
Igéd, miből csak tördelénk,
Harsogjon égi kürt gyanánt,

Fölrázva álmodók hadát,
S kit fogva tart a bűn-halál,
Lássa meg mind a Golgotát,
Hol rá bocsánat, béke vár.

Szentlelked töltsd ki ránk, Urunk,
Tisztítsd, szenteld meg népedet,
Hadd zengjen szívünk s ajakunk
Pünkösdi hálaéneket.



SZENTLÉLEK ÁLLANDÓSÁGÁÉRT

A balgák így szóltak az okosakhoz: Adjatok nekünk az olajotokból, mert lámpásunk kialszik.

Máté 25:8

Elfogyott az olaj. Hívő életünk hasonló egy lámpáshoz, amelynek csak akkor van értéke, ha van benne olaj, és világít a sötétben. Amiképpen mit sem ér az olaj nélküli mécses, azonképpen a hívő ember is értékvesztett, ha szívének mécsesében nincs olaj, üres, nem uralja azt a Szentlélek. A példázatban említett tíz szűz csak két dologban különbözött egymástól. Az eszes-ségben, azaz, hogy ötnél volt olaj, ötnél kifogyott; és abban, hogy öt előtt bezárattott az ajtó, öt előtt nem.

Vajon miért ez a nagy különbség a tíz között, az annyi sok egyforma vonás mellett? Miért csak az ajtóig jutott el az öt, amikor mindenben együtt voltak az okosokkal? Együtt jártak az Úr házába, együtt énekeltek, bementek, imádkoztak, prédikáltak; mindent egyformán cselekedtek és mégis, mégis kívül maradtak. E nagy kérdésre az Ige adja meg a választ. Elfogyott az olaj. Elfogyott, mert a bolondok nem vivének magukkal olajat.

Ne feledjük el, hogy a lélek olaját Szentlelket nem csak időnként, ünnepi alkalmakkor, hanem a szürke hétköznapi életben is – állandóan – magunkban kell hordoznunk! Szentlélek nélkül sötétek vagyunk, üresek: hiányzik belőlünk az isteni tartalom. Ne elégedjünk meg a látszat külsőségeivel, vágyódjunk a jó Lélek után, mert ez a többlet, ez ad súlyt, tartalmat életünknek. Ez a Lélek pedig a fiúságnak (Gal 4:6), az egységnek a Lelke. Szüntelen azon dolgozik, hogy eltüntesse közöttünk a szakadásokat. Ez a Lélek gyűjti egybe Isten családjába mindazokat, akik hisznek. Ez a Lélek a bizonyágtétel Lelke. Szorongat,

készítet bennünket, hogy ne magunknak éljünk; kiküld az emberek közé, hogy ott szóval és tettel valljuk: Isten szeretete vesz körül minket. Ez a Lélek a megbékélés Lelke. Azért hát így imádkozzunk: „Legfőbb jó az, amit kérek, Uram, adjad Lelkedet. Ha ezt mondhatom enyémnek, gazdagabb nem lehetek.”

Lázi Sándor – Imádkozzunk!



Gerzsenyi Sándor:

JÖJJ, SZENTLÉLEK!

Szólít a dallam, jöjj, égi Tűz!
Hintsd ránk a fényt, ami bűnt elűz.
Úgy kell ma nekünk a drága Láng!
Bajverte híveid szánva-szánd.
Jöjj, drága Szentlélek, adj új erőt,
Nélküled bús és szegény a föld.

Szólít az ének, szállj, szent Galamb!
Elnémul most minden földi hang.
Tárt szívvel várunk, költözz belénk,
Add vissza nekünk a szép reményt.
Tenélküled létünk a porba hull.
Általad győzünk. Te légy az Úr!



LÉLEKKEL TELJES ÉLET

És ezt, hogy ő bennünk van, abból tudjuk meg,
hogy a Lelkéből adott nekünk. 1Ján 3:24

A Szentlélek minden Krisztust követő ember szívében ott van, és az a szándéka, hogy gyümölcsöt teremjen bennünk. Azonban valaminek ki kell szorulnia a szívünkéből. A csónak nem süllyed el, ha vízbe kerül, csak akkor, ha víz kerül a csónakba. Nem azért vagyunk képtelenek megteremni a Lélek gyümölcsét, mert a romlás tengerében élünk; azért jutunk csődbe, mert a romlás tengere bennünk van.

A belső égésű motorok legnagyobb ellensége a lerakódott korom, amely a hengerkamrában képződik. Ez lecsökkenti az erőt, s a motor hatékonyságát akadályozza. Az olaj fokozza a motor teljesítőképességét, de nem távolítja el a kormot, hogy a motor teljes erővel működjék. Mechanikus közbeavatkozásra van szükség, hogy eltávolítva a szénlerakódást, az olaj a lehető legjobban

kifejthesse hatását, s a motor azt a teljesítményt nyújtsa, amire tervezték. Hasonlóképpen belső életünkéből is ki kell iktatnunk a test cselekedeteit, nehogy a korom és a szemcsék megrontsák lelki teljesítményeink hatékonyságát. Ez csak akkor lehetséges, ha Isten Lelkének adjuk át a kizárólagos uralmat életünk felett.

Engednünk kell, hogy Isten Igéjének lézersugara kikutassa, felfedezze a meghagyott bűnöket és meddő dolgokat, amelyek hátrányosan befolyásolják egyéni növekedésünket és gyümölcsöző életünket.

Hallottam egy emberről, aki a gyászjelentések rovatát böngészte egy helyi újságban. Nagy meglepetésére saját nevére esett a pillantása az éppen akkor meghaltak között. Először csak nevetett rajta, de csakhamar elkezdődtek a telefonhívások. Megdöbbsent barátok és ismerősök érdeklődtek és fejezték ki együttérzésüket. Végül is – feldühödve – felhívta a lapkiadót, és mérgesen hozta tudomására, hogy bár halottnak nyilvánították az újságban, ennek ellenére nagyon is él. A kiadó mentegetőzött és zavarban volt. Aztán mint aki ihletést kapott, ezt mondta: „Ne aggódjon uram, jóváteszem a tévedést. Holnap reggel beleteszem a nevét a születési rovatba!”

Ez humoros esetnek tűnik, de igen jó lelki példa. Amíg nem engedjük meg, hogy régi énünk Krisztussal együtt megfeszíttessék, addig az új én nem bontakozhat ki, és nem teremtheti a Jézus Krisztusban való élet csodálatos gyümölcseit. És csak a Szentlélek által lehetséges, hogy a bennünk lakozó Krisztus élete kívülről is látható legyen.

(Billy Graham: Szemeimet a hegyekre emelem)



A szeretet az a láng, mely házi tűzhelyünkön lobog, de egy egész világra is képes meleget árasztani.

Szász Béla



Mécsesünk már az interneten is világít. Az alábbi címen legfrissebb és korábbi lapszámainkat is olvashatják:

www.aszod.baptist.hu

Olvasd!/Gyülekezeti újság

GYÜLEKEZETÜNK TAGJA

**M. Kovács László, felesége Mariann
és gyermekeik: Tímea, Máté és Benedek**



Mi, az M. Kovács család idén július elsején ünnepeljük a 20. születésnapunkat. A korai évekhez képest sokat változtunk, de alapunk - a közsík - hisszük, azonos maradt. Ifjú párként lelkesedéssel vágtunk neki a jövőnek, s ha nem is egy lakatlan szigeten ébredtünk a nászút után, nem túlzás azt állítani, hogy minden új volt számunkra. Új lakóhely, új emberek, új munkahely, új szolgálat, új kultúra. A tudat, hogy Isten vezetett minket e szép vidékre, segített abban, hogy a felmerülő gondokat inkább kihívásnak tekintsük. Így aztán sokat tanultunk a kínos, olykor nevetséges helyzetekből. Egyszer például valaki élő kakast hozott ajándékba. Ám kiszabadult a lábára kötözött zsinórból, és én ijedtemben áttelefonáltam a szomszédra hogy fogják meg, és egyék is meg, mert annyira félttem tőle.

A gyermekeink, akiket az öt állomásos körzetbe rendszeresen vittünk magunkkal, sokat formáltak bennünket. Az állandó menetfelszereléshez tartozott a váltóruha, enni-innivaló, a ceruza, notesz, mesekönyv, és természetesen a bilike. Timike és Máté türelemmel és természetesen viselkedtek az istentiszteleteken. Hétköznapi négy alkalommal, vasárnap 2-3 alkalommal. Nem csodálkoztak a baromfiudvar sarkában álló udvari WC-n, a hideg mákostésztán, amit a háziasszony forró zsírral nyakonöntve próbált megmelegíteni. Minden gyülekezetben megtalálták pártfogóikat, akiknek ölében békésen aludták át a délutáni istentiszteletet. A pusztai vándorlásokhoz

hasznos vonulás mellett, a lelkipásztorlakás is ritkán volt látogatóktól, vendégektől mentes, akiktől általában megkérdezték a gyerekeink: „Ugye itt is alszotok?”

Hét esztendő telt el a salgótarjáni körzetben. Ezalatt felépült a mátraszőlősi imaház, beindult a gyermek és ifjúsági munka. Furcsa élményem volt nemrég: egy meglelt férfi lépett mellém és újságolta, hogy most már végleg Jézus tanítványa kíván lenni. Norbi volt, az egyik bibliakörös rosszcsont. Azóta komoly apuka lett, és nagyon hálás voltam érte.

1995-ben költöztünk Aszódra. Emlékszem mennyire örültek a testvérek hogy hazakerültünk. Lehet, hogy sokan nem tudják, de nem az időközben elkészült otthonunk volt az oka ennek a lépésnek. Hisszük, hogy Isten vezetett erre az útra bennünket. Azóta igyekszünk felelősségteljesen megtenni a ránk bízott feladatokat, - egy rövid ideig Szolnokon, aztán itt Aszódon. Benedek is megszületett. Azóta még teljesebb az életünk. A nagyok természetben és lassan tudásban is elhagynak bennünket. A tavalyi esztendő ismét új döntést érlelt, és fordulatot hozott családjunk számára. Egy lépéssel hátrébb lépve, de töretlen szeretettel és hűséggel akarunk jelen lenni a gyülekezetben. Bizodalmunk, hogy Isten tervébe simulunk, és ha további engedelmességet kér, készek leszünk.

Húsz esztendő nagy idő. Az egyén életében éppúgy, mint egy családjában. Az örömek, és nehézségek, nyomot hagytak a mi természetünkben, gondolkodásunkban is. Az alapelv, amely kiállta az élet próbáját és fontos a számunkra, így foglalható össze: a felelősségteljes, érett hívő élet áldozattal jár, amelyet Istennek kell felajánlanunk, és erre gyermekeinket is fel kell készítenünk. Ne csak fogyasztó légy, hanem igazi munkás!

Mariann



Lobogj, lobogj, pünkösdi LÉLEK,
lángja minden szent szenvedélynek!
Égesd ki a bűnt életünkből,
s a lelkünk is Veled repül föl.

Füle Lajos: Lobogj, lobogj!

KI BÉNA VALÓBAN?

Marci nagymamája agyvérzést kapott – úgy is mondták némelyek, hogy szélütés érte –, és egyik oldala megbénult. Nem tudta mozgatni az ujjait, járni sem tudott, beszélni is lassabban, mint addig. Marci nagyon szerette nagymamát, és azt mondta neki:

- Imádkozom azért, hogy gyógyulj meg! Nagyon sajnálom, hogy nem tudod megtenni mindazt, amit szoktál.

- Én is imádkozom – mondta szelíden nagymama –, de tudod, Marcikám, az öreg test előbb-utóbb fölmondja a szolgálatot...

Amíg ezt mondta, addig is mosolygott, és Marci azt gondolta, különös, hogy nagymamával bármi történik, mégsem jajgat, és nem panaszkodik.

- Nem bánod, hogy béna a bal karod? – kérdezte Marci kissé félve, és hozzátette – de nem akarlak bántani.

- Tudom, kisfiam, de azt is tudom, hogy nem ez a bénaság a nagyobbik baj. Mert sokan bénák ezen a világon, és némelyek nem is tudnak róla...

- Az hogy lehet?

- Úgy, hogy a bűnnek ugyanaz a hatása, mint a szélütésnek. Megbénítja az embert. Ha pl. valaki nem tudja abbahagyni azt, amit egykor rossznak tartott, végül pedig már nem is érez miatta lelkiismeretfurdalást. Nem fáj a vétke.

Elvette az ollót az asztalról és hegyes végével kissé megszurta a béna karját:

- Ezt én nem érzem! Mert a béna karom elveszítette az érzékenységet. Ilyen annak is a szíve, aki nem érzi a bűnei súlyát. És ha nem gyógyul meg – vagyis nem tér meg –, akkor egyszer már késő lesz...

- Ezzel azt mondod, nagymama, hogy a lelkiismeretfurdalás jó? Pedig az szomorú érzés...

De éppen az a szomorúság ébreszt rá, hogy baj van! El ne némiátsd soha a lelkiismeret szavát, Marcikám! A Szentírás is azt tanácsolja, hogy: „A gonosz minden fajtájától tartózkodjatok!” Marcikám! Élj mindig lelkiismeretesen!

(részlet: A zárba illő kulcs – Gyermektörténetek evangéliumi tanulságai c. könyvből)

Egy kisiú sírva menekült anyja ölébe az ugató kutya elől.

- Ne félj, hiszen már elszaladt, nem ugat a kutya – csitítgatta az anyja.

- Igen ám, de még maradt benne ugatás! – felelt a szepegő gyermek.

.....

Egy házaspár már évek óta szeretett volna gyermeket, de a gólya csak nem érkezett meg. Végül felkeresték plébánosukat, hogy imádkozzék értük.

- Épp a legjobbkor jöttök! – örült az atya. – Most indulok Rómába zárandoklatra. Szent Péter sírjánál gyertyát gyújtok értetek.

A plébános évek múlva meglátogatta a házaspárt. Csodálkozva látta, hogy négy kisgyermek teljesen felforgatta a házat, a feleség pedig, aki ismét áldott állapotban van, épp az ikrek pelenkázásával bajlódik.

- És a férjed hol van? – kérdezte a pap.

- Rómába ment elfújni azt a gyertyát – mondta morcosan az asszony.

.....

A koldus egy kis kenyeret kér az egyik háznál. A jólelkű háziasszony megszanja, behívja és elé tesz egy frissen sült, még szegetlen kenyeret meg egy kést, és biztatja, hogy vágjon belőle, amennyi jólesik.

A koldus zavarban van, csak forgatja a kenyeret, végül kiböki, hogy nem tudja, hol kezdje meg. A háziasszony bátorítja:

- Kezdje meg bátran, ahol akarja!

- Ahol akarom? Akkor asszonyom, csak odahaza kezdeném meg...

♥ ♥ ♥ ♥ ♥

Egy nagy írónk így serkent munkásságra:

„Légy munkaszerető. Az ég Ura három szent vízcseppet adott a teremteskor.

Egyet a földnek, mely belőle forrásokban ömlik ki, egyet az égnek, mely harmat és eső képében esik le s egyet a homlokodra: ez a verejték.

Ez a polgárnak legdrágább tükre, mert saját és családja boldogságát tükrözi vissza.”

♥ ♥ ♥ ♥ ♥

Impresszum:

Szerkesztette: Mártonné Szászi Ildikó
Aszódi Baptista Gyülekezet
2008/05.